

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.02.1982, sp. zn. 7 To 52/81, ECLI:CZ:NS:1982:7.TO.52.1981.1

Číslo: 28/1983

Právní věta: Náhrada nákladů poškozeného v řízení o regresní náhradě stanovených paušální částkou ve smyslu § 30 odst. 1, 2 vyhl. č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb., kterou se provádí zákon o regresních náhradách, nenáleží, uplatňuje-li poškozený čs. stát regresní náhradu v adhezním řízení. V takovém případě mu náleží náhrada skutečně vynaložených nákladů (§ 154 tr. ř.). Nárok na náhradu těchto nákladů však nelze uplatňovat v adhezním řízení, ale o povinnosti odsouzeného nahradit je rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně po právní moci rozsudku (§ 155 odst. 1 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.02.1982

Spisová značka: 7 To 52/81

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Adhezní řízení, Náklady řízení trestního

Předpisy: 141/1961 Sb. § 154
§ 155 odst. 1 34/1965 Sb. § 30 odst. 1
§ 30 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1983 sb. rozh.

Náhrada nákladů poškozeného v řízení o regresní náhradě stanovených paušální částkou ve smyslu § 30 odst. 1, 2 vyhl. č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb., kterou se provádí zákon o regresních náhradách, nenáleží, uplatňuje-li poškozený čs. stát regresní náhradu v adhezním řízení. V takovém případě mu náleží náhrada skutečně vynaložených nákladů (§ 154 tr. ř.). Nárok na náhradu těchto nákladů však nelze uplatňovat v adhezním řízení, ale o povinnosti odsouzeného nahradit je rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně po právní moci rozsudku (§ 155 odst. 1 tr. ř.).

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 3. 2. 1982 sp. zn. [7 To 52/81](#).)

K odvolání obžalovaného J. M. Nejvyšší soud ČSR zrušil podle § 258 odst. 2 z důvodů § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. rozsudek krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 1981 sp. zn. 2 T 12/81 ve výroku o

náhradě škody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. sám rozhodl tak, že uložil obžalovanému J. M. zaplatit čs. státu na účet finančního odboru ONV v Šumperku regresní náhradu v částce 20 000 Kčs.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem krajského soudu v Ostravě byl obžalovaný J. M. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák. spáchaný tím, že dne 23. března 1981 v době od 18.00 do 20.00 hod. ve svém bytě v Jeseníku, okres Šumperk, v podnapilém stavu při hádce opakovaně napadal svoji družku A. M., tloukl jí rukama zejména po hlavě a obličeji tak, že upadla a narazila hlavou do tělesa radiátoru topení; v důsledku mnohočetných opakovaných úderů do hlavy utrpěla poškozená krvácení pod tvrdou plenou mozkovou i nad ní, otřes mozku a kmene mozkového a na tato zranění krátce nato zemřela. Byl za to odsouzen podle § 222 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Podle § 72 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zák. mu bylo uloženo ústavní ochranné psychiatricko-sexuologické léčení. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obžalovaný uznán povinným zaplatit československému státu na účet finančního odboru ONV v Šumperku částku 20 400 Kčs.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na základě odvolání obžalovaného napadený rozsudek krajského soudu a zjistil:

Krajský soud pochybil ve výroku o náhradě škody, pokud přiznal poškozenému čs. státu podle § 228 odst. 1 tr. ř. kromě regresní náhrady 20 000 Kčs z důvodu smrti poškozené i 2 z požadované částky ve výši 400 Kčs s odkazem na ustanovení § 30 odst. 2 vyhlášky č. 34/1965 Sb. ve znění vyhlášky č. 86/1966 Sb. Při stanovení náhrady nákladů řízení vzniklých poškozenému v souvislosti s účelným uplatněním jeho nároku na náhradu škody, který byl alespoň zčásti přiznán v trestním řízení, je zapotřebí, aby soud konkrétně zjistil výši nákladů a ve smyslu § 154, § 155 odst. 1 tr. ř. o nich rozhodl. Z ustanovení § 30 vyhlášky č. 34/1965 Sb. ve znění vyhlášky č. 86/1966 Sb. však vyplývá, že náhrada nákladů stanovených paušální částkou ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení náleží poškozenému pouze v řízení o regresních náhradách před orgány regresního řízení a nikoliv i v adhezním řízení. K odvolání obžalovaného Nejvyšší soud ČSR vadný výrok o náhradě škody podle § 258 odst. 2 tr. ř. z důvodu § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. zrušil a za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. ř. sám znovu rozhodl tak, že obžalovaný je povinen podle § 228 odst. 1 tr. ř. zaplatit státu - ONV v Šumperku na regresní náhradě částku 20 000 Kčs.